

כחבתי לה שאם לא תקבל דברי השלח לי חזרה את מכתבי. – לא שערתי שנוצרת בעדה
כזו, כי היא אשה ישרה וכנה, והעלילות שמאמינה בהן מישהו הכניס לראסה.

10.2.57, יום א'

[[חסיי]]

- בעחוני ערב יודעים כי אייזנהויר פנה לנאצר שיוותר על מצב מלחמה עם ישראל.
אבן עושה משגה טטלי בעמדו על אך ורק על ביטול בליג'רנסי מצרי, ולא על הערובות
שהחליטה עליהם הממשלה. שלחתי שלשום מברק עם הוראות לגולדה, אך כנראה אבן ממשיך
ללכת בדרכו. מי יוכל לסמוך על הבטחה נאצר?

- ביום הששי כא אצלי קסומצי. ממטלתו ביקשה ממנו להציע לי כי נסוג משרט-
א-טיך, ומכילהו ועוד כמה סמליות יציעה הצעה שאו"ם יתאר כס למען הבטיח חופש

השיט. קדומצי מדקי דוקא עמדתו בעזה, אבל ממציר על נסיגה משרם א-סיך.
אמרתי לו כי אם איטליה וארה"ב יבטיחו לנו להכניס הצעה על וזישארות כוחות
או"ם ברצועת המיצרים, ואם לא יתקבל רוב של שני שלישים חט מתחייבים בעצמם
להבטיח חופש שיט - נזוז מיד.

בארבע וחצי חביא לי יעקב הנוסח הסופי של האגרת לאייזנהאור (אבן חוסיף
שחי מיסקאות) לחתימה בשביל לוסון.

- בחמש באו אצלי בגין ומרידור. מבקש לרעת יחסי להצעתם על משאל-עם בטאלת
עזה ושרם א-סיך. אמרתי לו שמה שהם מציעים אינו משאל עם במובן החוקי אלא
פטיציה. מה שנחוץ עכשיו זוהי הסברה רצינית לכל החוגים העיקריים בעם מה הם
הצימצומים שנוכרח לעשות במאבק זה אם ישילו עלינו סנקציות. לא טוב שהצבור
יכריח אותנו לכניעה מפני שלא אמרנו לו תחילה מה צפוי לנו. זה מחייב הסברה
רצינית - לחתום על פטיציה אין דבר קל מזה, עוד יותר קל מאשר להצטרף להפגנה.
ובעריכת פטיציה לא תהא הסברה רצינית לעם.

אחר כך אמר לי שהוא נוסע לחדשים לארה"ב. גולדמן בידיעה אבן סלגרף
שלא יבוא. אמרתי לו שלא שמעתי על כך מאבן, אבל יודע כי רבים באמריקא
חוששים כי כואו עכשיו לאמריקא יזיק למאבק, כשידבר על גבולות היסטוריים ונחר
פרח וכדומה. יש דברים שיש לחשוב עליהם אבל אף פעם לא לדבר עליהם. וסיפרתי לו
שזה היה לדעתי המשנה המטלי של זבו שהאמין בכוח הדיבור. בשיחה ידידותית
אמר לי פעם: ב.ג. אינך יודע כוח המילה. ואז אמרתי: זוהי התהום שבין שנינו.
אני מאמין במעשה, ואחז בדיבור. בגין אמר: כלום לא עשה זבו מעשים? שאלתי
יצירה החסת' הציונית החדשה? אמר - הלגיון. אמרתי לו הוא יצר רק לביון מאונס
- גיוס חובה באנגליה. בינתיים הגיע לוסון והשיחה נפסקה.

- מפרתי ללוסון החשובה לנשיא. הסברתי לו כי כבר סלגרמתי חתוכן לשגרירנו, בהנחה שהוא מסר לי סכתבו של הנשיא ונחנך ששגרירנו יביש חשוכתי בווינגטון. הוסמתי לו כמה חירות נוספות! הדבר המצער והמזאג אוהנו ביותר - הוא האדליה שיש בהתנהבות או"מ - וסירוש הדבר ארה"ב - כלפינו. הסברתי גם הבעיות המעטיות וחשיבותן ואמרתי בדרך השקרה שסעוד לא היה נוסע אולי לווינגטון ועושה חסכם עם ארה"ב אלמלא הכינו לפני שלוש חדשים את נאצר והמחננו כוחו בעולם הערבי, וספק אם זה למזכרת ארה"ב וחעולט החוששי לחזק שוב נאצר בנצחון מדיני. - הרצוג או"מ ניסח יחד עם המילטון המברק ל- D.D.

16.2.57

עזבתי הבוקר את המיטה, לאחר בדיקה יטורית שברקו אחי טלשום בחל-השומר, ואה"צ חיוט עליתי לירושלים - לאחר יחייתי מרותק למיטתי החל מיום 25 ביאנואר.

השבוע שעבר היה מסחרר. ב-11 לח"ז סלגרף אבן כי "ענין הסנקציות מחמוטט

למשואות חחה לחץ הסינס והעחונות". באותו בוקר שוחח אבן עם דלס. נזכחו גם

מורסי, ווילקינס ושילוח. הסזכיר מסר גם זכרון דברים בכחב. אבן ראה בחיחה

אאא זו מפנה יסודי, וכמעט גאולה. מברק אחרי מברק הביע טלא החלהבות

ואוטמטיים ללא גבול. לאחר עיון בוומר סלגרמתי לאבן כי בהזכיר (ad.)

(*me m'ore*) יש רצון לפתרון חיובי, אבל המחרון המוצע (שנסוג מאחורי

קוי שביחה הנשק וארה"ב השלה אניות למפרץ וחקרא למדינות אחרות לעשות כמות)